

kyndes eller Opriisning søges, regnes, hvis Retshandlingen særskilt kan paaankes og særskilt bliver paaanket, fra sammes Foretagelse, men derimod, hvis den paaankes i Forbindelse med Dom i Sagen, fra Dommens Afsligelse.

§ 185.

Inden otte Dage efter Varselstidens Udlob har den, som har udtaget Paaankningsstævning, at melde sig med samme, loyrligen forkyndt, hos Generalkrigsrettens Justitssecretær, der efter Rettens Anordning tegner paa Stævningen Berammelse af Tid og Sted til Sagens Foretagelse. Denne Berammelse forkyndes med Aftens Varsel for Modparten eller for den, som er opgiven at være bemyndiget til paa sammes Begne at modtage saadan Forkyndelse.

Fremkommer Stævningen ikke i rette Tid, kan ikke efter samme Sagen berammes til Foretagelse. Derimod kan i saa Fald, hvis Modstævning er udtagen, Sagen berammes til Foretagelse efter denne, saasnart en Uge er forløben efter den i § 180 bestemte Varselstid. Saadan Berammelse skal begjæres inden otte Dage derefter og forkyndes ligeledes med Aftens Varsel for Modparten eller hans opgitte Fuldmægtig.

Har den, som er indstævnet til Generalkrigsretten og ikke opholder sig paa det Sted, hvor denne Ret holdes, forsonet at opgive for dennes Justitssecretær, for hvem Berammelsen til Sagens Foretagelse paa hans Begne skal forkyndes, kan Sagen foretages og fremmes efter Stævningen, naagt Berammelsen ikke er bleven forkyndt. Dette gjælder ogsaa, naar en Person er opgiven, som ikke kan findes.

§ 186.

Paa den til Sagens Foretagelse berammede Tid skal den, som har indanket Sagen til Generalkrigsretten, møde i denne og fremlægge sin Stævning med Sagens Acter og sit Indlæg, hvori han skal nedlægge sin endelige Paaastand. Har Modparten udtaget Modstævning, skal han til samme Tid fremlægge denne.

§ 187.

Ved Generalkrigsretten kunne Parterne lade møde ved Høiesteretsadvocater og ved Procuratorer, som ere besiddede ved Landsøverretten i Kjøbenhavn, ligesom ved de Personer, der paa Grund af deres Forhold til dem ere efter de

almindelige Rettergangsloves Regler besøfede til at gaae i Rette for dem. Ulyer Generalfrigsret anordnet paa noget Sted udenfor Kjøbenhavn, kunne ogsaa de paa saadant Sted ansatte Procuratorer føre Sager ved denne Generalkrigsret.

§ 188.

Parterne kunne i enhver Sag indgive tvende Indlæg, men videre Skriftverling end Replik og Duplik tilstedes ikke; dog dersom Parterne overensstemmende med § 189 først have indladt til Rettens Afgjørelse de Spørgsmaal, som angaae Formerne ved Underretten og Overretten, og derefter Sagens Materie kommer under Forhandling, kan enhver af dem igjen tvende Gange indgive Indlæg.

§ 189.

Det skal vel være Parterne tilladt, forinden de indlade sig paa at procedere angaaende Sagens Materie, at bringe Spørgsmaal, der angaae det Formelle i Sagen, hvad enten dette har Hensyn til Underretten, Paaankningen eller Overretten, og sigte til at bewirke Sagens Afviisning eller den indankede Doms eller Behandlings Ophævelse, under Generalkrigsrettens Afgjørelse, men de skulle omhandle alle de Indsigelser, som de i saa Henseende maatte have, underret, da der, naar Kjendelse derom eengang er affagt, ikke tilstaaes Udsættelse uden til at procedere angaaende Sagens Materie.

§ 190.

Bevilling, forsaavidt saadan behøves, til at fremkomme med nye Beviisligheder i Generalkrigsretten meddeles af denne, som ogsaa skal være bemyndiget til, naar særdeles Billighedsgrunde tale derfor, at meddele Bevilling til at fremsøre nye factiske Omstændigheder.

§ 191.

Naar begge Parter deri ere enige, kunne de, efter foregaaende Anmeldelse til den i Slutningen af § 180 nævnte Befalingsmand, indsende Acterne i Sagen med deres Indlæg til Generalkrigsretten, hvor Sagen da vil blive foretagen og paadømt uden nogen videre Indstævning eller Berammelse, eller Forhandling af Parterne. Dog bør Indsendelsen ske inden Forløb af den Tid, da Sagen vilde være kommen til Foretagelse i Generalkrigsretten, hvis Paaankningsstævning var bleven benyttet. Tillige-